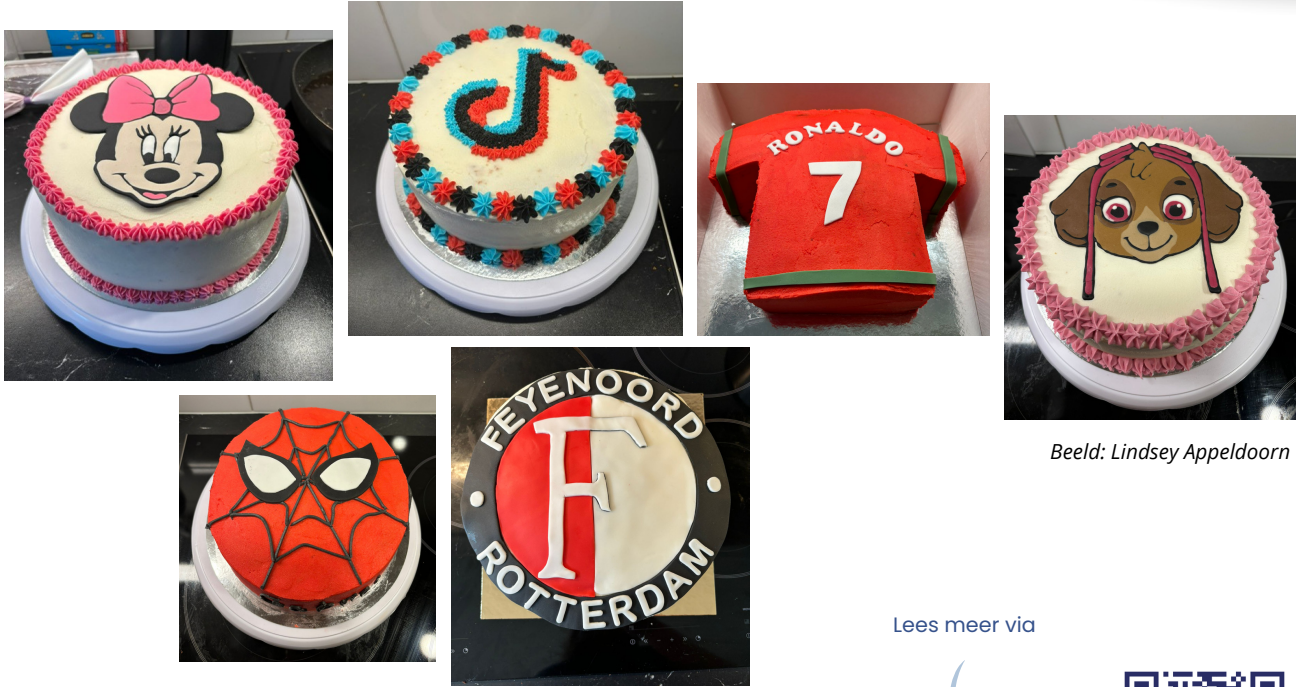




Beeld: Lindsey Appeldoorn

Lees meer via



Sociaal Scheveningen

Gebakken geluk voor kinderen van de Voedselbank

Een verjaardagstaart voor elk kind. Lindsey Appeldoorn heeft het afgelopen jaar als vrijwilliger iets bijzonders gedaan voor de kinderen van de Voedselbank op Scheveningen: ze bakte 68 verjaardagstaarten! Soms wel vier per week. En dit waren niet zomaar taarten – elke taart was een unieke creatie, geïnspireerd door de dromen en wensen van de jarige job. Van Fortnite en Frozen tot prinsesstaarten en voetbalveldjes; elk kind kon niet alleen het thema maar ook de smaak kiezen, zoals Oreo, chocolade, vanille of aardbei.

Lindsey is geen bakker van beroep, in het ‘gewone’ leven is ze scheikundedocente aan de Populier in Den Haag. Ze woont al negen jaar met haar man en hun twee dochters op Scheveningen. Het idee voor de taarten ontstond na het zien van een tv-programma over gezinnen met een krappe beurs. Als moeder beseft Lindsey hoe belangrijk het is voor een kind

om op zijn verjaardag in het zonnetje te worden gezet. Voor sommige gezinnen is een feestelijke taart echter een onbetaalbare luxe.

Met hulp van een crowdfundingactie op Facebook en de steun van Rotary Scheveningen en supermarkt Hoogvliet – die beide de ingrediënten sponsorden – begon Lindsey haar missie. Welzijn Scheveningen zorgde ervoor dat de taarten bij de juiste kinderen terechtkwamen. Na haar werk en de zorg voor haar eigen gezin stond Lindsey regelmatig tot laat in de keuken, maar de vreugde van de kinderen maakte alles goed.

Of Lindsey nog een ronde taarten gaat bakken? Voorlopig even niet, maar ze sluit het niet uit als haar kinderen wat ouder zijn. Voor nu kijkt ze met trots terug op het afgelopen jaar, waarin ze 68 kinderen een onvergetelijke verjaardag bezorgde – want elke kinderverjaardag verdient een taart!

WIJKAGENDA 2021 - 2024

Hoe staat het met de uitvoering van onze Wijkagenda?

Socialer Scheveningen: Samen voor een warme buurt

Op 2 december kwamen 20 betrokken "gangmakers" uit Scheveningen samen. Als gangmakers geven zij extra aandacht aan burens in Lief & Leedstraten bij eenzaamheid, ziekte, maar ook bij blijde momenten. Zo ontstaan zorgzame straten waar iedereen meetelt en men naar elkaar omziet. Wil je meedoen? Mail wos@scheveningendorp.nl.

Schoner Scheveningen: Handige mobiliteitshubs

Sinds november zijn er mobiliteitshubs in de wijk: vaste parkeerplekken voor deelscooters, deelfietsen en deelbakfietsen. Zo blijft de buurt opgeruimd. Rond-slingerende, los achtergelaten voertuigen verminderen. Hubs vind je in de Visserhavenstraat, Duinstraat, hoek Prins Willemstraat/Badhuisstraat, hoek Badhuisgade/Marcelisstraat, hoek Badhuisgade/Jurriaan Kokstraat. Meer weten? Kijk op www.bereikbarestad.denhaag.nl/buurthub.

Groener Scheveningen: Scheveningse Bosjes opgeknapt

De Scheveningse Bosjes krijgen een flinke opfrisbeurt! Paden worden vernieuwd en duidelijker aangegeven voor voetgangers en fietsers. Ook komen er nieuwe banken, waaronder Engelse parkbanken op de Kapellaan, en eikenhouten afvalbakken. Bij de ingang verschijnen huisregelsborden. De Denktank Scheveningse Bosjes dacht mee over en vrijwilligers helpen mee met de opknappbeurt.

Mooier Scheveningen: Vernieuwde Badhuisstraat feestelijk geopend

Op 27 november werd de vernieuwde Badhuisstraat feestelijk geopend met het planten van de laatste boom bij de dierenwinkel. Daarna volgden livemuziek, hapjes en drankjes. De opening viel samen met het 30-jarig bestaan van het Haags Ingenieursbedrijf. Winkeliers en bewoners zijn blij met de frisse inrichting!



Vroôger

We kregen de klere!

In 1830 dook een dodelijke ziekte op in Moskou en raasde daarna door heel Europa. Op 25 juni 1832 sloeg deze klere (cholera) als eerste toe in Nederland... en wel op Scheveningen. De gevolgen waren verschrikkelijk; veel Scheveningers bezweken, en al snel verspreidde de ziekte zich door het hele land, met duizenden slachtoffers als gevolg. Maar deze epidemie bracht ook iets goeds: door de cholera kwam er in heel Nederland schoon drinkwater en goede riolering. Ook leverde het een bekende verwensing op: krijg de klere! En natuurlijk het scheldwoord klerelijer!

Wist je dat zelfs de komst van malaria (slechte lucht), volgens velen veroorzaakt door het ‘ongezonde veen’, Scheveningen verrijkte? Eind 19e eeuw vestigden vermogende Hagenaars zich liever op het gezonde zand, wat ons de prachtige wijken als Duinoord, Van Stolkpark en Belgisch Park opleverde.



Van het WOS Bestuur

Er wordt hard gewerkt aan een beter en mooier Scheveningen-dorp. Heel wat straten lagen open. Dat gaf flink wat overlast.

Automobilisten zochten andere routes om van de ene naar de andere kant van het dorp te komen. Daar was niet iedereen blij mee. De trams 1 en 11 lagen er lang uit. Zelfs de Sint moest met zijn gevolg omrijden. Het leek ook wel of alles tegelijk gebeurde. Gelukkig komt het einde al een beetje in zicht. En het lijkt de moeite waard te zijn: het dorp wordt beter en mooier!

In deze Dorpsklinker verder vooral achtergrondverhalen. Wil je op de hoogte blijven van actuele ontwikkelingen abonneer je dan op de nieuwsbrief door een mail te sturen naar wos@scheveningendorp.nl. Dan krijg je iedere maand het laatste nieuws in je mailbox.

UITNODIGING Nieuwjaarsreceptie WOS 26 januari 2025

Het is pas volgend jaar maar nu al willen we bewoners van Scheveningen-dorp uitnodigen voor de Nieuwjaarsreceptie op 26 januari om 15 uur. Dit keer in De Maatschappij in de Keizerstraat 69. We heffen graag het glas met jullie op het nieuwe jaar! Kom je ook? Wel graag even aanmelden via wos@scheveningendorp.nl.



Wég van Scheveningen

Verliefd op Urk

Annie Taal was een leuke Scheveningse meid die begin jaren '60 van de vorige eeuw een bezoek bracht aan Urk, om de klederdracht te bekijken. Ze raakte in de ban van Fokke, een kottervisser én ... van Urk!

Annie trouwde met de knappe Fokke en verhuisde naar Urk. Dat was het begin van een hele familieverhuizing. In het kielzog van Annies Urker avontuur logeerde haar pittige moeder Anna graag en vaak bij haar dochter en toen Annies vader in '86 overleed, vertrok moeder Anna eveneens definitief naar Urk. Ook twee van Annies broers en een zus verhuisden naar dit mooie vissersdorp. Net als hun zus: voor de liefde! Annie vertelt lachend: 'Mijn moeder Anna was zo'n eigenzinnige vrouw, ze bleef hier 'geweun' in Scheveningse dracht lopen. Dat heeft ze tot op de laatste dag van haar leven volgehouden.' De Urkers vonden dat prachtig. Annie: 'Dit zijn open mensen, er zijn hier geen sociale drempels, dat trok me zo aan hier. Je kan meteen aanschuiven, iedereen is welkom.' Al groeit de Urker bevolking, evenals het dorp, hard (er zijn hier nog heel grote gezinnen en liefst blijven alle kinderen hier ook wonen), het dorpse en de saamhorigheid zijn er nog steeds. Grootmoeder Anna is er al lang niet meer. Daarmee is de Scheveningse dracht weer weg uit het



Annie in Scheveningse dracht met "haar mannen" in Urker dracht. Alle kleding is door haarzelf vervaardigd.

straatbeeld van Urk. En Annie zelf is inmiddels een weduwe van 80 jaar en grootmoeder van een heel stel kleinkinderen. 'Fokke en ik hadden het goed, we kregen een mooi gezin en zijn lang samen geweest.' Alle kinderen van Annie wonen op Urk en zijn ook met getrouwd met Urkers. Verlang je weleens terug? 'Nee, ik heb nooit heimwee gehad, maar ik ben er wel trots op dat ik Scheveningse ben!', lacht ze.

Vier vragen aan...

Jan Maasland 23 jaar predikant op Scheveningen



Beeld: Rob de Zeeuw

Hoe heeft wonen en werken op Scheveningen uw werk beïnvloed?

"Als predikant op Scheveningen moet je iets hebben met zee, strand en visserij. Ik heb me drie keer op zee gewaagd, met wisselend succes. De details laat ik maar beter achterwege. Sindsdien ben ik 'vlootpredikant aan de wal' met als jaarlijks hoogtepunt de vaartocht van oud-visser!

Hoe konden en kunnen Scheveningers u verrassen?

"Mijn eerste kerkenraadvergadering in 1996 liet me kennismaken met de 'stevige mening' van Scheveningers. Toch ontdekte ik door de jaren heen het warme, sociale hart onder die 'ruwe bolster'. Scheveningers verrassen me nog steeds met hun openheid in diepgaande gesprekken op onverwachte momenten, al dan niet met een borrel in de hand. Ik geniet daarvan op meer dan één manier!"

Welke ervaring op het dorp blijft u bij?

"Twee gebeurtenissen blijven me bij. De tragische val van een kind vanaf het havenhoofd. Ik was niet in de buurt toen het gebeurde, wel heb ik contact gehad met familie en hulpverleners. Ik werd geraakt door de kwetsbaarheid van ons bestaan en de bronnen waaruit mensen kracht, vertrouwen en hoop putten. Een andere gebeurtenis was het samengaan van de Nieuwe Kerk en Bethelkerk. Dat het gelukt is om uiteindelijk 'Samen op Weg' te gaan, vervult me nog steeds met dankbaarheid."

Welke uitdagingen ziet u voor Scheveningen?

De nabijheid van een grote stad als Den Haag is zowel een uitdaging als een kans. Ook voor de kerk op Scheveningen. Ik zie daarom een roeping om zónder angst of schaamte in deze moderne tijd de vragen naar zin, betekenis en hoop aan de orde te stellen vanuit het licht dat het Evangelie van Jezus Christus over ons leven laat schijnen. De beleving van onze kwetsbaarheid maar óók van onze grandeur varen daar wel bij volgens mij."



"Het Hans Bosman Park in de Boegstraat heet naar de zeer geliefde, altijd vrolijke buurman die aan de overkant van het speeltuintje woonde. Je kent hem vast wel: hij stond jarenlang met de haringkar in de Badhuisstraat. Hij overleed dit jaar en zijn burens hebben gezorgd voor deze speciale naam."

Ingezonden door Nellie de Groot

Ook een favoriet plekje? Mail ons!!

Mot je non d'r is hore... Tweelinghondjes

Muzee had er vorig jaar een tentoonstelling over. Sommige Scheveningers hebben ze nog in de vensterbank: tweelinghondjes van porselein. Vaak een erfenis. De beeldjes namen de vissers op een lange vaart mee uit Engeland als geliefd souvenir voor hun vrouw. In Engeland waren ze populair om een heel andere, pikantere reden... Tijdens het puriteinse Victoriaanse tijdperk was het beeldjesverkoop een dekmantel voor dames van lichte zeden om klanten te laten weten wanneer ze 'vrij' waren: dan keken de hondjes naar buiten. Waren ze 'bezet', dan keken de hondjes naar binnen. Of onze trouwhartige Scheveningse vissers dit wisten? Dat vertelt het verhaal niet, voor zover wij weten was het in hun ogen niets anders dan een populair presentje voor moeder de vrouw.



Bewonersorganisatie WOS
Badhuisstraat 175A
2584 HH Den Haag

@ wos@scheveningendorp.nl
bewonersorganisatiewos.nl
wijkoverlegscheveningendorp



Colofon

Aan dit nummer werkten mee:

Redacteuren: Nellie de Groot, Annet Peet, Jolanda Maas
Vormgeving: Marianne van den Berg, Studio Scheveningen